Instanța de fond: judecătoria Edineț, sediul Ocnița (judecător: Dan Dolghieri)
Dosarul nr. 2a - 512/2024 (PIGD: 2-23140635-03-2a-29052024)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ

DECIZIE

11 februarie 2025 mun. Bălţi
Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Radu Holban
Judecătorii: Cristina Prisacari și Svetlana Ghercavii
Grefier: Cristina Svaracevschi

examinând, în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Bordian Anton împotriva hotărârii judecătoriei Edineț, sediul Ocnița 19 martie 2024 emisă în cauza civilă la cererea înaintată de Bordian Anton către Primăria *****, raionul Ocnița, cu privire la constatarea uzucapiunii bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

Reclamantul Bordian Anton, la data de 02 octombrie 2023 a depus cerere în instanța de judecată către Primăria *****, raionul Ocnița, privind uzucapiunea bunului imobil, recunoașterea posesiei, folosinței și dispoziției, precum și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului cu o suprafață de 0,44 ha, nr. cadastral *****

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, în anul 1993 legitim a primit de la Primăria s. Ocnița, un teren cu o suprafață de 0,44 ha de pământ, teren suplimentar pe lângă casă, conform Deciziei nr. 10/3 din 02 decembrie 1993 a Primăriei şi a titlului provizoriu pe terenul menționat cu nr. cadastral *****, ce confirmă dreptul de proprietate asupra terenului vizat, teren pe care până în prezent îl prelucrează.

Menționează reclamantul, că Primăria a avut obligația să perfecteze la timp toate actele necesare, pentru înregistrarea dreptului său de proprietate şi să-i elibereze titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, fapt ce nu a fost realizat nici până în prezent.

Indică reclamantul că, titlul provizoriu primar a fost ridicat de către Primărie cu scopul ca ulterior să-i fie eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, însă acesta nu i-a fost eliberat, pe motiv ca în acel timp, se efectuau lucrări de delimitare a terenurilor. În schimb i-a fost eliberat duplicatul Titlului provizoriu.

Adaugă reclamantul că, în baza Deciziei Primăriei s. Ocnița nr. 03/5 din 14 septembrie 2020, urmau a fi corectate erorile cadastrale, unde se include şi terenul vizat, însă iarăși s-a tergiversat examinarea acestei întrebări, nefiind soluționată pînă în prezent.

Totodată, remarcă reclamantul că, a primit și a posedat absolut legitim terenul în privința căruia invocă uzucapiunea, fapt ce se confirmă prin certificatele pentru compensație la căldură; unde este indicat acest teren 0,44 ari cu nr. cadastral *****, prin avizul de plată a impozitului funciar pe pământ, prin titlul provizoriu și din răspunsul Primăriei nr. 59.

Făcând trimitere la prevederile art. 526 Codului civil, menționează reclamantul că, nu are o altă posibilitate de a proba faptele pentru constatarea uzucapiunii prin intrarea în posesie a terenului agricol cu suprafața de 0,44 ari, recunoscut în baza titlului provizoriu.

Astfel, solicită Bordian Anton constatarea uzucapiunii asupra bunului imobil: teren agricol, identificat cu numărul cadastral *****, suprafața de 0,44 ha, amplasat în extravilanul satului ***** și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Bordian Anton împotriva Primăriei *****, raionul Ocnița, cu privire la uzucapiunea bunului imobil compus din teren agricol, numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,44 ha, amplasat în extravilanul satului ***** și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia - ca neîntemeiată.

Solicitarea și motivele apelului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 27 martie 2024, Bordian Anton a contestat cu apel hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024, solicitând admiterea apelului cu casarea integrală a hotărârii.

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că, prin hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024 i s-a respins cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat constatarea uzucapiunii asupra bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului agricol cu suprafața de 0,44 ha, nr. cadastral *****.

Reiterează apelantul că, acest teren i-a fost atribuit prin decizia Primăriei ***** nr. 10/3 din 2 decembrie 1993, în acest sens fiindu-i eliberat titlu provizoriu pentru terenul cu nr. cadastral ***** Menționează că anume acest titlu provizoriu confirmă dreptul său de proprietate asupra terenului.

Consideră că, hotărârea instanței de fond este ilegală, deoarece instanța nu a luat în calcul toate probele prezentate, dar s-a bazat pe niște explicații și documente eronate prezentate de pârât. Mai susține apelantul Bordian Anton că instanța de fond, la baza soluției sale a pus actele eliberate de Primărie care nu corespund adevărului și se contrazic între ele.

În opinia apelantului, afirmațiile reprezentantului Primăriei precum că el nu se regăsește în lista beneficiarilor de teren care au fost incluși în procesul-verbal nr. 4 al Primăriei din 21 martie 1992, care a fost anexată la decizia nr. 10 din 2 decembrie 1993, precum și că acest proces-verbal nu a fost semnat de ex-primarul Tinco I. și care a confirmat că i-a eliberat duplicatul titlului provizoriu în 2015 – sunt contradictorii, în raport cu probele prezentate de el, iar partea pârâtă, manipulând cu decizia nr. 10/3 din 02 decembrie 1993, urmărește scopul de a duce în eroare instanța de judecată, deoarece într-un document oficial al Primăriei se menționează că o asemenea decizie a Primăriei cu nr. 10/3 din 02 decembrie 1993 nu există și nici în arhivă nu există, iar în alte documente Primăria menționează despre existența unei deciziei nr. 10/3 din 02 decembrie 1993.

Totodată apelantul remarcă că, în baza aceleiași decizii a Primăriei s. Ocnița r-ul Ocnița nr. 10/3 din 02 decembrie 1993, la data de 10 ianuarie 2024, vecinilor săi, Rusnac Angela și Victor le-a fost eliberat titlu de proprietate supra terenului, iar vecinii săi de asemenea nu figurau în lisa persoanelor ce urmau a primi teren.

Astfel, apelantul invocând prevederile art.art. 526 și 528 Codul Civil a solicitat constatarea faptului uzucapiunii bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral ***** în baza probelor prezentate.

La data de 10 iunie 2024, prin intermediul oficiului poștal, apelantul Bordian Anton a depus o cerere de apel suplimentară, prin care și-a concretizat pretențiile din cererea sa de apel depusă inițial, pledând în continuare pentru admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea cererii de apel suplimentară, Bordian Anton a invocat prevederile art.art. 498, 526 alin (1), 420 și 532 alin. (1) – (9) Cod Civil, menționând că instanța de fond, la adoptarea soluției sale a stabilit că, lotul de teren de 0,44 ha este amplasat pe o suprafață de 2,1775 ha, cu nr. cadastral *****, care aparține administrației publice locale - *****, r-ul Ocnița și la moment, prin Proiectul Pilot din 02 ianuarie 2023 este introdus în procedura de delimitare și parcelare, conform Deciziei Consiliului comunal nr. 10/3 din 01 decembrie 1993, iar conform răspunsului primit de la Primăria Ocnița, ar rezulta că dânsul a ocupat lotul dat ilegal, iar prin intermediul instanțelor de judecată a încercat să i se recunoască dreptul de proprietate asupra terenului, solicitând obligarea Primăriei de a-i elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, însă prin hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 mai 2022, cererea sa a fost respinsă. Astfel, consideră că, în mod eronat a reținut instanța de judecată că n-a

prezentat probe care să-i confirme faptul posesiunii neîntrerupte şi cu bună-credință a bunului imobil.

La fel indică că, în mod eronat, instanța de fond a stabilit că, dreptul de proprietate asupra terenului de care se folosește (de 0,44 ha) deja a fost obiectul unui litigiu judiciar, pe care dînsul l-a pierdut, iar Primăria comunei Ocnița nu a renunțat la bunul său, iar faptul dat ar constitui o dovadă în plus că dînsul, Bordian Anton a posedat şi folosit bunul cu rea-credință, astfel posesiunea nefiind una utilă.

În opinia apelantului Bordian Anton, o astfel de abordare a instanței este eronată deoarece instanța nu a ținut cont de cele invocate de el și anume că, în anul 1993, în mod legal, a primit de la Primăria s. Ocniţa, r-nul Ocniţa, conform Deciziei nr. 10/3 din 02 decembrie 1993, un teren suplimentar pe lângă casă, cu suprafața de 0,44 ha, deoarece avea trei copii minori, considerînd că această decizie, de rînd cu Titlul provizoriu ce i-a fost eliberat, confirmă dreptul său de proprietate asupra terenului vizat, care pînă în prezent îl prelucrează.

Susține apelantul că, Primăria avea obligația să perfecteze la timp toate actele necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate și să-i elibereze titlul de autentificare a dreptului deținătorilor de teren, fapt ce nu a fost realizat nici până în prezent.

Concomitent, apelantul a remarcat că, titlul provizoriu primar a fost ridicat de către Primărie pentru a-i fi eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, însă acesta nu i-a fost eliberat, în schimb i-a fost eliberat duplicatul Titlului provizoriu, motivându-i-se că în acel timp se lucra la delimitarea terenurilor, după care îi va fi oferit actul decisiv.

Mai susține apelantul că, în baza deciziei Primăriei s. Ocnița nr. 03/5 din 14 septembrie 2020, urmau să fie corectate erorile cadastrale admise, fiind vizat și terenul în litigiu, însă din nou s-a tergiversat examinarea prezentei întrebări.

Remarcă apelantul că, dânsul a posedat legitim acest teren iar acest fapt se confirmă prin: certificatele pentru compensațile la căldură, unde este indicat acest teren cu suprafața de 0,44 ha și nr. cadastral 6237112, prin avizul de plată a impozitului funciar pe pământ, prin titlul provizoriu, din răspunsul Primăriei nr. 59 și declarațiile martorilor.

Reiterând prevederile art. 526 Cod Civil, a menționat că, întrucât constatarea uzucapiunii servește la apariția anumitor drepturi pentru el, iar dînsul o altă posibilitate de a proba faptele invocate nu are, a decis sesizarea instanței de judecată pentru constatarea uzucapiunii prin intrarea în posesie a terenului agricol cu suprafaţa de 0,44 ha, recunoscut în baza titlului provizoriu, cât şi prin declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond.

Poziția participanților la proces expusă în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel, reprezentatul apelantului Bordian Anton, avocatul Cojocar Rodica a susținut integral cererea de apel, solicitând admiterea ei pe motivele de fapt și de drept invocate, cu casarea integrală a hotărârii judecătoriei Edineț, sediul Ocnița și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Intimatul, Primăria *****, r-ul Ocnița, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat și nici nu a anunțat motive absenței sale, deși despre data, ora și locul ședinței de judecată a fost înștiințat în mod legal (f.d. 104, 107).

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară. Cererea de chemare în judecată şi actele de procedură ale instanţei de judecată se comunică autorităţilor publice, persoanelor juridice de drept privat şi avocaţilor prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceştia sînt conectaţi prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poştei electronice. Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate*.

Conform art. 102 alin. (4^1) Cod de procedură civilă, *participanţii la proces înştiinţaţi în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară*.

Iar, în conformitate cu art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*.

Ținând cont de faptul că intimatul, reprezentantul Primăriei ***** a fost înștiințat în mod legal despre data, ora și locul examinării cauzei și nu a anunțat instanța de apel despre motivele absenței sale, Colegiul Civil conducându-se de prevederile art. 379 alin. (2) Cod de Procedură Civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Studiind materialele cauzei, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel în coraport cu materialele din dosar, Colegiul Civil consideră că cererea de apel este

neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărîrii instanței de fond, reieșind din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel*.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărîrii a fost pronunțat de judecătoria Edineț, sediul Ocnița la 19 martie 2024 (f.d. 63), iar la data de 27 martie 2024 Bordian Anton o contestă cu apel (f.d. 69-72).

În asemenea condiții, Colegiul Civil consideră că apelantul s-a încadrat în termenul prevăzut de lege pentru declararea apelului.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) –(6) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces*.

În acord cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

Norma cuprinsă la art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanța pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii*.

Iar, norma consacrată la art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importantă la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei*.

Din conținutul celor relatate Colegiul Civil reține că, sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul civil relevă faptul că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, ținând cont de rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, stabilește că o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În acest context, Colegiul judiciar consideră că instanța de fond a ținut cont de acest deziderat și a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*.

Din conținutul actelor cauzei se reține că, la data de 02 octombrie 2023, Bordian Anton s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Ocnița, r-ul Ocnița solicitând:

- constatarea faptului uzucapiunii terenului agricol amplasat în extravilanul sat. Ocnița r-ul Ocnița cu suprafața de 0,44 ha de către Bordian Anton;
- recunoașterea faptului posesiei, folosinței și dispoziției de către Bordian Anton asupra terenului agricol cu suprafața de 0,44 ha, cu nr. cadastral *****;

- recunoașterea după Bordian Anton a dreptului de proprietate.

Prin hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Bordian Anton împotriva Primăriei *****, raionul Ocnița, cu privire la uzucapiunea bunului imobil compus din teren agricol, numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,44 ha, amplasat în extravilanul satul ***** și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia - ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024, Bordian Anton a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea sa de chemare în judecată să fie admisă integral.

Inițial, Colegiul Civil ține să menționeze că, instanța de fond a examinat prezenta cauză nu în procedură specială de constatare a faptelor cu valoare juridică, dar în procedură contencioasă.

La acest capitol, instanța de apel va menționa că, în conformitate cu prevederile art. 279 alin. (1) lit. i) Cod de procedură civilă, *Instanţa judecătorească examinează în procedură specială cauze cu privire la: uzucapiunea dreptului contrar cuprinsului registrului de publicitate.*

Conform art. 281 alin. (2), lit. h) Cod de procedură civilă *Instanţa judecă cauzele în care i se cere să constate posesiunea, folosinţa şi dispoziţia unui bun imobil în drept de proprietate.*

Astfel, cererile de constatare a faptelor juridice se examinează în procedură specială numai atunci când nu există un litigiu între părți și când constatarea faptului nu este contestată.

Din actele dosarului rezultă că prezenta cauză are caracter contencios, întrucât:

- cererea de chemare în judecată a fost formulată împotriva unei părți determinate, respectiv Primăria comunei Ocnița;

- pârâtul, Primăria comunei Ocnița, a contestat în mod expres temeinicia și legalitatea pretențiilor formulate de reclamant;

- între părți există un conflict de drepturi referitor la dreptul de proprietate asupra terenului pretins.

În aceste condiții, conform art. 3 alin. (2) și art. 5 Cod de procedură civilă, litigiul trebuia soluționat în procedura contencioasă, care reglementează examinarea cererilor unde există un litigiu de drept substanțial între părți.

Prin urmare, instanța de fond a stabilit corect natura litigiului și a procedat în mod legal examinând cauza în procedură contencioasă.

Faptul că cererea reclamantului a fost formulată sub forma constatării uzucapiunii nu schimbă natura raportului juridic dedus judecății, iar aplicarea

procedurii contencioase nu constituie o încălcare procesuală de natură să atragă casarea hotărârii.

Deci, ținând cont de faptul că, apelul reprezintă o continuitate a examinării cauzei din prima instanță, Colegiul Civil al Curții de Apel Nord va continua examinarea cauzei în instanța de apel în procedură contencioasă.

Deci, Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate prin prisma argumentelor expuse de apelant în cererea sa de apel, în coroborare cu legislația pertinentă aplicabilă situației din speța dată și probatoriul administrat, consideră că hotărârea instanței de judecată este emisă cu examinarea tuturor circumstanțelor cauzei în ansamblu lor, cu aprecierea justă a probelor prezentate prin prisma criteriilor de pertinență, concludentă și incidență în prezenta speță și cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural. Colegiul Civil mai reține că cererea de apel nu conține circumstanțe de fapt și temeiuri de drept susceptibile de a afecta legalitatea și temeiniciei soluției instanței de fond.

Deci, din conținutul cererii de chemare în judecată, Colegiul Civil reține că, Bordian Anton pretinde la constatarea uzucapiunii asupra bunului imobil: teren agricol, identificat cu nr. cadastral ***** și suprafața de 0,44 ha, amplasat în extravilanul comunei ***** și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia, iar în vederea admiterii pretențiilor sale menționând că, în anul 1993 a primit de la Primăria ***** un teren de 0,44 ha, teren suplimentar de lângă casă, conform deciziei Primăriei ***** 10/3 din 02 decembrie 1993 și în baza titlului provizoriu. La fel, susține Bordian Anton că Primăria ***** avea obligația de a perfecta toate actele necesare și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținător de teren, fapt ce nu a fost realizat pînă în prezent. Mai menționează că, titlul provizoriu a fost ridicat de către Primăria ***** cu scopul ca ulterior să-i fie eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, însă acesta nu i-a fost eliberat, în schimb i s-a eliberat duplicatul titlului provizoriu, menționându-i că între timp se lucrează cu delimitarea terenurilor după care va fi posibil să-i ofere un act decisiv.

Astfel, reclamantul Bordian Anton în vederea justificării solicitărilor sale, a prezentat instanței de judecată următoarele acte:

- extrasul din arhivă nr. 01/25-13 din 14 februarie 2022, eliberat la cerere lui Bordian Anton și anume fiindu-i eliberat: extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului comunal Ocnița, din data de 02 decembrie 1993, nr. 10, privind întărirea listelor cu titlu provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară, iar la capitolul notă, fiind indicat că: listele cetățenilor care vor primi titlu provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară n-au fost anexate la procesul-verbal al ședinței consiliului comunal Ocnița din 02 decembrie 1993, nr. 10 (f.d. 7);

- cererea prealabilă adresată Primăriei *****, r-ul Ocnița, de către reprezentantul reclamantului Bordian Anton, avocatul Raducan Irina, în care se indică că, în anul 1993 de către Primăria s. Ocnița i-a fost eliberat lui Bordian Anton titlu provizoriu pe un teren cu suprafața de 0,44 ha. Titlul provizoriu ulterior a fost restituit Primăriei în scopul eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, însă Primăria nu și-a onorat obligația, în schimb, în anul 2015 lui Bordian Anton fiindu-i eliberat un titlu provizoriu duplicat. Solicită astfel Primăriei recunoașterea dreptului de proprietate a lui Bordian Anton asupra terenului vizat (f.d. 9-10);
- avizul de plată a impozitului funciar și impozitul pe bunurile imobile pentru anul 2021, eliberat contribuabilului Bordian Anton (f.d. 11);
- răspunsurile Primarului ***** la cererea prealabilă a lui Bordian Anton privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra a 0,44 ha de teren, din care rezultă că această problemă a fost deja examinată în instanțele de judecată, fiindu-i respinsă cererea prin hotărîre a instanței de judecată definitivă și irevocabilă. Astfel, potrivit răspunsului Primăriei, rezultă că la prima adresare a cet. Bordian Anton cu respectiva problemă, i-a fost recomandat de a se adresa la Arhiva raionului Ocnița pentru a-i fi eliberat un extras din Decizie, prin care i s-a eliberat dreptul la proprietate. Astfel, potrivit răspunsului Arhivei raionale, rezultă că dînsul nu se regăsește în lista din procesul-verbal anexă la decizia respectivă. Cu referire la titlu provizoriu din 2015, eliberat de către ex-primarul Manoil Victor și ex-sepcialistul în reglementarea regimului funciar, Bordian Mihail, comunică că nu poate fi luată în calcul, deoarece terenul dat nu a fost supus procedurii de delimtare și parcelare. Confirmă că, lotul de 0,44 ha, este situat pe o suprafață de 2,1775 ha, cu un singur număr cadastral *****, care la moment, prin proiectul Pilot este introdus în procedura de delimitare și parcelare (din 02.01.2023), conform Deciziei consiliului comunal Ocnița nr. 10/3 din data de 01.12.1993 (procesul-verbal nr. 4 din 21.03.1992 – lista beneficiarilor). Corespunzător Primăria nu poate expropria pe proprietarii care sunt incluși în Decizie. Suplimentar, menționează că Primăria comunei Ocnița a prezentat Decizia consiliului comunal din anul 1993 și procesul-verbal nr. 4 din 1992 (lista beneficiarilor) proiectantului de bază a Proiectului guvernamental. Corespunzător, consideră primăria că, toate încercările lui Bordian Anton de a legaliza și acapara lotul de teren cu suprafața de 0,44 ha, sunt ilegale, doarece lotul dat are un alt proprietar inițial, aprobat prin Decizia nr. 10/3 din 1993 și procesul-verbal nr. 4 din 21.03.1993. Suplimentar, Primăria menționează cu referie la Decizia consiliului comunal Ocnița nr. 03/5 din

data de 14 septembrie 2020, că există o procedură de corectare a unor erori dintr-un act, dar nu este despre înregistrarea sau confirmarea proprietății (f.d. 12; 13)

- certificatele nr. 1450 din 12 decembrie 2019 și nr. 86 din 28 ianuarie 2020, eliberate de Primăria *****, prin care se confirmă că Bordian Anton, deține în proprietate împreună cu familia mai multe bunuri imobile, printre care nu se regăsește bunul imobil, teren agricol cu suprafața de 0,44 ha, nr. cadastral ***** (f.d. 14-15);
- titlul provizoriu (dublicat) eliberat de Primăria comunei Ocnița, în baza Deciziei primăriei nr. 10/3 din 02.12.1993, care confirmă atribuirea a 0,44 ha (sector 6237112) în drept de proprietate, posesie și beneficiere funciară persoanei fizice Bordian Anton (f.d. 16);
- titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 6237202173 eliberat lui Bordian Anton în baza deciziei Consiliul local ***** nr. 10 din 02 decembrie 1993 (f.d. 19);
- cererile depuse la Primăria ***** și la Consiliul ***** de către Bordian Anton la data de 24.12.2020 și 27.01.2021 prin care solicită eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren în privința terenului cu suprafața de 0,44 ha (f.d. 17-18; 20-21);
- chitanțele de recepție a plăților fiscale pentru anii 2019-2021 eliberate de Primăria s. Ocnița, plățile fiind primite la contribuabilul Bordian Anton (f.d. 22).
- Decizia consiliului comunal Ocnița nr. 03/5 din data de 14 septembrie 2020 cu privire la corectarea erorilor cadastrale prin care s-au corectat erorile admise în titlul de proprietar provizoriu și anume s-a modificat sintagma: eliberat persoana fizică (juridică) Primăria comunei Ocnița, modifică în dlui Bordian Anton Mihail, a.n. *****, prin Decizia nr. 10/3 din 01.12.1993 cu suprafața de 0,44 ha, și sintagma în scopul grădinii din Bordian Anton Mihail se corectează în Primăria comunei Ocnița (f.d. 26);
- Decizia Curții de Apel Bălți din data de 08 iunie 2023, prin care s-a respins recursul declarat de Bordian Anton împotriva încheierii judecătoriei Edineț sediul Central din data de 10 martie 2023, emisă în cauza de contencios administrativ înaintată de Bordian Anton împotriva Primăriei *****, raionul Ocnița, Oficiul Teritorial Ocnița privind obligarea eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Astfel prin cererea depusă, Bordian Anton a solicitat obligarea primăriei *****, raionul Ocnița să-i elibereze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru terenul cu suprfața de 0,44 ha, să-i elibereze duplicatul titlului executoriu provizoriu completat corect pentru

acest teren, obligarea oficiului cadastral teritorial Ocnița să întreprindă măsuri pentru eliberarea documentelor (f.d. 50-52);

- Deciaia Curții Supreme de Justiție din data de 14 decembrie 2022 (f.d. 53-55);
- Declarațiile martorilor Cebotaru Olga și Bordian Maria care fiind audiați în ședința de judecată au menționat că în anul 1993 reclamantului i-a fost acordat un teren, adaos la grădină de 0,44 ha, cîte 0,10 ha pentru fiecare copil (acesta avînd 3 copii) (f.d. 61-62).

Analizând legalitatea și temeinicia cerințelor formulate de Bordian Anton în raport cu probelele prezentate și normele de drept ce guvernează situația din speța dată, Colegiul Civil va remarca curmătoarele:

În conformitate cu prevederile art. 1 al Protocolului adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, *orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât prin cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional*.

Iar, potrivit art. 46 alin. (1) și (2) din Constituție, *statul ocroteşte proprietatea şi aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăţilor şi demnităţii omului. Dreptul de proprietate privată este garantat şi nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietăţii sale*.

Conform art. 498 Cod Civil *În cazurile și în condițiile prevăzute de lege, posesorul sub nume de proprietar poate invoca dobîndirea dreptului asupra bunului posedat din momentul intrării în posesie (dobîndirea cu bună-credință, ocupațiunea, accesiunea) sau, după caz, din momentul împlinirii termenului de posesie prevăzut de lege (uzucapiune sau prescripție achizitivă).*

Potrivit prevederilor art. 526 Cod Civil*, Dreptul de proprietate asupra unui bun imobil sau mobil poate fi înregistrat în registrul bunurilor imobile sau într-un alt registru de publicitate cu caracter constitutiv, în sensul art. 420, în temeiul hotărîrii judecătoreşti prin care se constată uzucapiunea, în folosul posesorului sub nume de proprietar care l-a posedat timp de 10 ani, în una din următoarele situaţii:*

a) proprietarul înregistrat în registrul de publicitate a decedat ori, după caz, și-a încetat existența juridică;

b) în registrul de publicitate a fost înregistrată declarația de renunțare la proprietate;

c) bunul imobil este un teren, cu sau fără construcții, care nu a fost supus înregistrării primare în registrul bunurilor imobile.

(2) În toate cazurile, posesorul poate dobîndi dreptul numai dacă a depus cererea de înregistrare a dreptului de proprietate, în temeiul hotărîrii judecătoreşti, în registrul de publicitate înainte ca un terț să fi depus propria

cerere de înregistrare a dreptului în folosul său, pe baza unui temei legitim, în cursul sau chiar după împlinirea termenului necesar pentru uzucapiune.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), termenul necesar pentru uzucapiune nu începe să curgă înainte de data decesului sau, după caz, de data în care a încetat existenţa juridică a proprietarului, respectiv înainte de data înregistrării declaraţiei de renunţare la proprietate, chiar dacă intrarea în posesia bunului s-a produs la o dată anterioară.

Iar în conformitate cu prevederile art. 529 alin. (1) – (4) Cod Civil, *posesorul sub nume de proprietar dobîndeşte dreptul de proprietate prin posesia bunului mobil: a) timp de 3 ani, dacă posesorul a dobîndit bunul cu titlu oneros şi, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credinţă; b) timp de 5 ani, dacă posesorul a dobîndit bunul cu titlu gratuit şi, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credinţă; sau c) timp de 10 ani, în celelalte cazuri. Posesorul care invocă uzucapiunea de bună-credinţă se prezumă că a început să posede din data actului sau survenirii altui temei pe care îşi justifică îndreptăţirea. Persoana care a intrat în posesia bunului mobil prin sustragere nu dobîndeşte dreptul de proprietate în temeiul prezentului articol. Uzucapiunea prevăzută de prezentul articol nu se aplică bunurilor mobile asupra cărora dreptul de proprietate se dobîndeşte, conform legii, prin înregistrarea într-un registru de publicitate cu caracter constitutiv în sensul art.420.*

În conformitate cu prevederile art. 532 alin. (1) – (9) Cod Civil, *cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decît posesiunea utilă. Pînă la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă. Nu este utilă posesiunea discontinuă, tulburată, clandestină sau precară. Posesiunea este discontinuă atît timp cît posesorul o exercită cu intermitenţe anormale în raport cu natura bunului. Posesia se consideră continuă dacă s-a pierdut fără voia posesorului, cu condiţia că este restituită în interiorul termenului de 1 an sau dacă, în decursul aceluiaşi termen, posesorul înaintează o acţiune în rezultatul căreia posesia este restituită. Posesiunea este tulburată atîta timp cît este dobîndită sau conservată prin acte de violenţă, fizică sau morală, care nu sînt provocate de o altă persoană. Posesiunea este clandestină dacă se exercită astfel încît nu poate fi cunoscută. Posesiunea este precară cînd nu se exercită sub nume de proprietar. Discontinuitatea poate fi opusă posesorului de către orice persoană interesată. Numai persoana faţă de care posesiunea este tulburată sau clandestină poate invoca aceste vicii. Posesiunea viciată devine utilă îndată ce viciul încetează.*

Iar în conformitate cu prevederile art. 328 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, *reclamantul va arăta în cererea de uzucapiune data de la care posedă bunul sub nume de proprietar, temeiul uzucapiunii, faptul dacă bunul posedat este sau nu înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege, precum şi numele ori*

denumirea vechiului proprietar sau a succesorului acestuia, dacă îl cunoaşte. La cererea de uzucapiune se vor anexa: a) un certificat de deces care atestă că titularul dreptului înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege este decedat sau, după caz, un certificat (confirmare, extras etc.) emis de autoritatea competentă, care atestă faptul că persoana juridică titulară a dreptului înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege şi-a încetat existenţa; b) un certificat eliberat de autoritatea competentă, din care să rezulte faptul dacă moştenirea titularului înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege a fost sau nu deschisă, iar în caz afirmativ, cine sînt moştenitorii; c) în cazul imobilelor, un certificat eliberat de primăria în a cărei rază teritorială este situat imobilul, din care să rezulte că acesta nu face parte din domeniul public al statului sau al unităţii administrativ-teritoriale; d) certificatul privind absenţa datoriilor la bugetul public naţional al petiţionarului; e) înscrisul constatator al actului juridic pe care solicitantul şi-a întemeiat posesia, atunci cînd este cazul; f) în cazul imobilelor, documentaţia tehnică cadastrală a imobilului, realizată, pe cheltuiala celui interesat, de o persoană fizică sau juridică autorizată, potrivit legii; g) extrasul din registrul de publicitate prevăzut de lege pentru informare, cu arătarea titularului înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege ori a înregistrării declaraţiei de renunţare la proprietate, precum şi a faptului dacă bunul este sau nu grevat de sarcini, eliberat de autoritatea competentă care deţine registrul respectiv; în cazul în care imobilul nu este înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege în folosul altei persoane şi nici grevat de sarcini, un certificat emis de organul cadastral teritorial, care atestă acest fapt, inclusiv faptul că nu a fost atribuit un număr cadastral la înregistrarea imobilului; *h) lista cuprinzînd numele, prenumele şi domiciliul a cel puţin 2 martori.*

Din sensul normei juridice enunțate mai sus rezultă, că uzucapiunea constituie un mod de dobândire a dreptului de proprietate prin posedarea îndelungată a unui bun imobil în termenele şi condițiile prevăzute de lege. Or, pornind de la definiția uzucapiunii, rezultă că pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra unui imobil prin uzucapiune urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: cel ce posedă bunul trebuie să fie de bună-credință, posesia bunurilor imobile trebuie să fie exercitată pe o perioadă de 10 ani, posesia trebuie să fie utilă şi efectivă.

Condițiile de valabilitate a posesiunii necesare uzucapiunii sunt indicate în art. 532 Codul civil, conform căruia, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decât posesiunea utilă. Pînă la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă. Nu este utilă posesiunea discontinuă, tulburată, clandestină sau precară.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi*

obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Iar conform art. 121 Cod de procedură Civilă*, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Inițial, colegiul civil constată că, din materialul probatoriu administrat în cauză rezultă cu claritate faptul că terenul agricol cu suprafața de 0,44 ha, identificat cu numărul cadastral *****, aparține, în drept de proprietate, comunei *****. Acestă concluzie (chiar și în lipsa unui Extras din Registrul Bunurilor Imobile) se impune din următoarele probe: răspunsurile oficiale ale Primăriei comunei Ocnița, anexate la dosar (f.d. 12 și 13), din care rezultă că terenul cu numărul cadastral ***** face parte dintr-un lot mai mare, cu suprafața totală de 2,1775 ha, iar întreg lotul este înregistrat ca proprietate publică a comunei Ocnița și inclus începînd cu 02 ianunarie 2023, în procedura de delimitare și parcelare în cadrul proiectului guvernamental pilot, terenul nefiind niciodată atribuit definitiv persoanelor fizice și nu a făcut obiectul vreunei proceduri de expropriere și privatizare.

Astfel, Colegiul civil reține că, potrivit dispozițiilor art.art. 498 și 526 Cod civil, dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune presupune exercitarea unei posesii continue, utile, pașnice și sub nume de proprietar asupra bunului imobil, timp de cel puțin 10 ani.

Examinând materialele dosarului, instanța de apel constată că apelantul nu a făcut dovada existenței unei posesii utile și continue asupra terenului vizat. Deși Bordian Anton a invocat atribuirea terenului prin Decizia nr. 10/3 din 02 decembrie 1993 și existența unui titlu provizoriu, din actele prezentate nu rezultă cu certitudine existența unei astfel de decizii, întrucât, conform extrasului din arhiva Consiliului raional Ocnița (f.d. 7), listele beneficiarilor de teren nu au fost anexate procesului-verbal invocat.

Totodată, titlul provizoriu prezentat de apelant reprezintă un duplicat eliberat în anul 2015, iar nu actul original din 1993, la fel, apelantul nu a demonstrat înregistrarea provizorie sau definitivă a dreptului său în registrul bunurilor imobile. Astfel că, titlul provizoriu prezentat este un duplicat emis în 2015, fără valoare

constitutivă a dreptului de proprietate, titlul în cauză nefiind corelat cu nici o decizie clară și identificabilă a Consiliului sau Primăriei comunei Ocnița.

De asemenea, probele prezentate (avize de plată a impozitului funciar, declarațiile martorilor) nu pot, în mod individual sau coroborat, să confirme o posesie utilă și exercitată sub nume de proprietar, în conformitate cu cerințele art. 532 Cod civil.

Astfel, cu referire la declarațiile martorilor, administrate în instanța de fond instanța de apel va menționa că, potrivit prevederilor art.art. 117 și 118 Cod de Procedură Civilă, declarațiile martorilor constituie mijloace de probă admisibile, însă acestea trebuie coroborate cu alte înscrisuri sau probe pertinente din dosar pentru a avea forță probatorie suficientă. În speță, martorii audiați au relatat că în anul 1993 Bordian Anton ar fi primit un teren suplimentar de 0,44 ha, ca adaos la grădină, avînd în vedere situația familială (trei copii miori).

Cu toate acestea, colegiul civil reține că, declarațiile martorilor au un caracter general și nedetaliat, neprecizînd exact delimitarea, numărul cadastral sau procedura efectivă de atribuire a terenului. La fel, afirmațiile martorilor nu sunt susținute de înscrisuri autentice care să confirme atribuirea terenului și nu în ultimul rînd urmează a menționa că martorii nu au participat direct la procesul decizional de atribuire a terenului și au relatat doar percepții peresonale.

În conformitate cu prevederile art.art. 130 și 239 Cod de Procedură Civilă, instanța apreciază probele după intima ei convingere. Iar declarațiile martorilor trebuie interpretate în coroborare cu celelalte probe administrate.

În lipsa unor înscrisuri relevante care să confirme cele relatate de martori, declarațiile acestora nu sunt suficiente pentru a proba o posesie utilă, continuă și de bună-credință, necesară pentru constatarea uzucapiunii în condițiile art.art. 526 și 532 Cod Civil.

Prin urmare, Colegiul civil apreciază că declarațiile martorilor, deși admisibile ca mijloc de probă, nu pot conduce singure la admiterea acțiunii și nu înlătură constatările instanței de fond cu privire la inexistența dreptului pretins de apelant.

Concomitent, s-a mai stabilit că, Bordian Anton a avut mai multe tentative de a dobândi dreptul de proprietate asupra terenului vizat în prezenta cerere, cu suprafața de 0,44 ha și nr. cadastral *****.

În acest sens, la data de 18 august 2021, Bordian Anton s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei comunei ***** și Primarul Creangă Ion cu privire la obligarea eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Astfel, prin hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 mai 2022, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Bordian Anton a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2022 a fost declarat inadmisibil apelul depus de Bordian Anton

împotriva hotărîrii din 04 mai 2022 a judecătoriei Edineț, sediul Central, încheierea instanței de apel fiind menținută prin decizia Curții Supreme de Justiției din 14 decembrie 2022 (f.d. 53-55).

Ulterior, la data de 18 ianuarie 2023, Bordian Anton depune o nouă acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei *****, r-nul Ocnița, copârât Oficiul Cadastral Ocnița solicitând obligarea Primarului *****, de a-i elibera titlul de autentificare al dreptului deținătorului de teren și titlu provizoriu ce confirmă dreptul de proprietar la terenul de pământ conform deciziei nr. 10/3 din 02.12.1993 cu S-0,44 ha, și care, prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 10 martie 2023, s-a declarat inadmisibilă, pe motivul existenței unei hotărâri judecătorești definitivă între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. Încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 10 martie 2023, a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2023 (f.d. 80).

Așadar, cererile anterioare a apelantului de a obține titlul de proprietate asupra terenului au fost respinse definitiv, constatîndu-se lipsa temeiurilor legale al pretențiilor sale.

Mai mult ca atât, Bordian Anton și-a motivat cererea de chemare în judecată și apelul pe existența Deciziei nr. 10/3 din 02 decembrie 1993 a Consiliului comunal Ocnița, prin care i-ar fi fost atribuit în proprietate un teren agricol cu suprafața de 0,44 ha. Cu toate acestea, din probatoriul administrat nu rezultă existența efectivă a acestei decizii. Or, din Extrasul din arhiva Consiliului raional Ocnița (f.d. 7) rezultă că la ședința Consiliului din 02 decembrie 1993 a fost întocmit un proces-verbal (f.d. 10), însă listele beneficiarilor de teren nu au fost anexate la procesul-verbal, astfel încît nu poate fi probată individual atribuirea terenului către Bordian Anton. La fel, Primăria comunei Ocnița, în răspunsurile sale oficiale (f.d. 12 și 13), a menționat că Decizia nr. 10/3 din 02 decembrie 1993 nu se regăsește în registrale și arhiva instituției, la fel nu există acte oficiale din care ar rezullte atribuirea terenului cu nr. cadastral ***** către Bordian Anton în baza acelei Decizii. Suplimentar, urmează a fi reiterat că în procesele judiciare anterioare intentate de reclamant, împotriva Primăriei comunei Ocnița, instanțele de judecată au constatat, de asemenea lipsa temeiului legal referitor la Decizia nr. 10/3 din 02 decembrie 1993, respingînd cererile lui Bordian Anton, ca find neîntemeiate. În raport cu cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 118 și art. 121 Cod de Procedură Civilă, sarcina probei revenea apelantului, însă acesta nu a făcut dovada existenței reale a Deciziei nr. 10/3 și nici a conținutului său concret.

Prin urmare, colegiul civil reține că invocarea Deciziei nr. 10/3 din 02 decembrie 1993, nu este susținută de probe certe și concludente, iar lipsa acestui act, distinct de celelalte temeiuri, face imposibilă admiterea pretenției apelantului privind dobîndirea terenului prin uzucapiune.

La fel, din conținutul avizelor de plată a impozitului funciar și impozitul pe bunurile imobile pentru anul 2021 (f.d. 11) precum și chitanțele de recepționare a plăților fiscale (f.d. 22 și 22 verso) nu poate fi reținut că, Bordian Anton a efectuat achitări la impozitul funciar și impozitul pe bunurile imobile anume pentru suprafața de suprafață de 0,44 ha din terenul cu nr. cadastral *****.

Mai mult ca atât, după cum s-a constatat atât în ședința instanței de fond și în ședința instanței de apel, terenul cu nr. cadastral *****, are o suprafață de 2,1775 ha și aceasta este proprietate publică, acest sector de teren nu a trecut procedura de delimitare și stabilire a hotarelor între loturi, iar la moment prin Proiectul Pilot acest teren fiind introdus în procedura de delimitare și parcelare din 02 ianuarie 2023, conform Deciziei consiliului comunal nr. 10/3 din 01.12.1993 (conform procesului verbal nr. 4 din 21.12.1992 – a fost aprobată lista beneficiarilor), fapt ce rezultă din răspunsul oferit de Primarul *****. (f.d.12).

În această ordine de idei argumentele apelantului Bordian Anton expuse în cererea de apel precum că instanța de judecată a emis o hotărâre ilegală bazată pe probe eronate și falsificate de Primăria ***** și care se contrazic între ele, sunt declarative, or instanța de judecată prin prisma prevederilor art. 121 Cod de procedură Civilă, reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Avînd în vedere cele menționate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord constată că hotărîrea primei instanțe este legală și temeinică, fiind pronunțată cu respectarea dispozițiilor de fond și de procedură aplicabile cauzei, fiind corect calificată natura litigiului și apreciat în mod just probatoriul administrat.

Drept urmare, a celor constatate mai sus, instanța de apel va respinge cererea de apel formulată de Bordian Anton și va menține hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 385 lit. a), 390 Cod de Procedură Civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ, -

DECIDE:

Se respinge apelul declarat de Bordian Anton.

Se menține hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 19 martie 2024, emisă în cauza civilă la cererea înaintată de Bordian Anton către Primăria *****, raionul Ocnița cu privire la constatarea uzucapiunii bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la comunicarea deciziei motivate, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele completului,
Judecător , Radu Holban
Judecătorii, Cristina Prisacari
Svetlana
Ghercavii